

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2098/07
14.02.2008. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Слађане Накић - Момировић, Соње Бркић, Споменке Зарић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у спору тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сада са привременим радом у Немачкој, које заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије-Војске Републике Србије, коју заступа Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж. 245/07 од 17.04.2007. године, у седници одржаној 14.02.2008. године донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу Гж. 245/07 од 17.04.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Ужицу Гж. 245/07 од 17.04.2007. године одбијене су жалбе парничних странака и захтев тужилаца за накнаду трошкова подношења одговора на жалбу и потврђена пресуда Општинског суда у Бајиној Башти П. 293/05 од 02.11.2006. године, којом је тужена обавезана да тужиоцима накнади нематеријалну штету за душевне болове због смрти блиског сродника, и то тужиљи АА износ од 480.000,00 динара, а тужиоцима ББ, ВВ и ГГ по 500.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.11.2006. године до исплате. Преко досуђеног износа, за износ од 120.000,00 динара, тужбени захтев тужиље АА је одбијен. Тужена је обавезана да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 476.725,00 динара.

Против ове пресуде тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2.тач. 5. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, обзиром да је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04. маја 2004. године.

На рочишту одржаном 02.10.2006. године тужиоци су преиначили тужбу повећањем тужбеног захтева. Тужиља АА тражила је износ од 600.000,00 динара, тужиља ББ-износ од 500.000,00 динара, тужиља ВВ - износ од 500.000,00 динара и тужилац ГГ-износ од 500.000,00 динара са припадајућом каматом.

Пошто је тужба преиначена, дозвољеност ревизије цени се према одредбама Закона о парничном поступку, које су важиле на дан преиначења тужбе.

Према члану 394. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04), ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, кад се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази 500.000,00 динара.

У конкретном случају, вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде, утврђена на дан преиначења тужбе, не прелази законом прописани лимит за изјављивање ревизије.

То су разлози што је Врховни суд, на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС